

τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ἡ τριακοστὴ πρώτη Μάρτιου εἶναι ὁ σταθμὸς τῆς εὐτελείας καὶ τῆς ἀτιμίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους· τὴν ἡμέραν ταύτην ἔληξεν ἡ ἱστορία σας καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἑθνικῆς αἰσχύνης. Τὸ μέλλον δὲν ἀνήκει εἰς ὑμᾶς, οἵτινες οὐδέποτε ἐθερμάνθητε ὑπὸ τῆς εὐγενούς ἰδέας, νὰ ἐγκαταλείψετε μνήμην ἀγαθὴν ἐν τῇ πατρίδι σας. Τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς θέλει ἀρχίσει τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν θὰ ἀπαγγελθῇ ἡ ὀριστικὴ καταδίκη σας, διότι σεῖς οἱ ἴδιοι τοιοῦτοτρόπως ἐπολιτεύθητε, ὥστε ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς νὰ θεωρῇ τὸν ὀλεθρὸν σας ὡς οὐράνιον δῶρημα καὶ ὡς ἀφετηρίαν ἐλπίδος καὶ σωτηρίας.

Ψηφίσατε λοιπὸν τοὺς φίλους τοῦ Κουμουνδούρου, ἐκλογεῖς τῆς Ἑλλάδος, μέχρις οὗτο ἀπογυμνωθῶσι τὰ ἐξήκοντα ταμεῖα τῶν ἐξήκοντα ἐπαρχιῶν σας! Ψηφίσατε αὐτοὺς, διότι εἰδὼν δὲν πεισθῇτε σήμερον περὶ τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς ἀναισχύντου πολιτικῆς τῆς πατρίας ταύτης, ἴσως περιμένετε νὰ πεισθῇτε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν θὰ ἴδῃτε ἀφεύκτως νὰ εἰσβρῆσιν εἰς τὰς οἰκίας σας διὰ νὰ ἀπογυμνώσωσιν αὐτάς. Ψηφίσατε τοὺς φίλους τοῦ Κουμουνδούρου! ἔχουμεν εἰσέτι ἐθνικότητα, ἀποτελοῦμεν κράτος καὶ χαίρομεν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου, ἴσως δὲ περιμένετε νὰ πεισθῇτε περὶ τῆς προδοσίας αὐτοῦ, ὅταν στερηθῇτε καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου καὶ τῆς κυριαρχίας σας καὶ τῆς ἐθνικότητός σας. Ψηφίσατε τοὺς φίλους τοῦ Κουμουνδούρου! ἐκλογεῖς τῆς Ἑλλάδος, διότι διατρέφετε ἔτι ἐν τῇ καρδίᾳ σας σπέρματα τιμῆς καὶ πατριωτισμοῦ, περιμένετε δὲ ἴσως νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν καρδίαν σας ἡ ἀτιμία καὶ τὸ ὄνειδος, διὰ νὰ πεισθῇτε ὅτι ὁ Κουμουνδούρος καπηλεύεται καὶ τιμὴν καὶ πατριωτισμὸν. Ἐὰν εὐαρεσθῇτε ψηφίσατε τοὺς φίλους τοῦ Κουμουνδούρου, ἀλλὰ τότε πρέπει πρῶτον νὰ ἀποδείξητε ὅτι ἡ πολιούχος θεὰ τῶν Ἀθηναίων ἦτο οὐδὲν ἄλλο ἢ μεστρία, καὶ ὅτι τὰ ὀσπᾶ τῶν ἡρώων τοῦ 21 δὲν εἶναι εἰμὴ ξυλάνθρακες.

Δός του.

ΔΙΚΗ ΣΚΟΥΖΕ.

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι ἦσαν Παρίσιοι, ἡ δίκη αὕτη θὰ συνετάραττεν ὅλην τὴν κοινωνίαν, ἐπὶ ἐβδομάδας θ' ἀπετέλει τὴν οὐσιαστικωτέραν αὐτῆς τροφήν, θὰ ἐπλάρου τὰς σελίδας ὅλων τῶν ἐφημερίδων, θὰ προσεῖλκε καὶ εἰς τὸν δρόμον ἀκόμη, ὅπου ἡ αἴθουσα τοῦ Πλημμελειοδικείου, κόσμον, θὰ προσκάλει τὸ δῶμα, τὴν κωμῳδίαν, τὴν κοινωνιολογίαν, τὸν φιλόσοφον, τὸν θεολόγον, τὸν ἡθικολόγον, νὰ ἀνασχολεθῶσι μὲ αὐτὴν, θὰ περιβάλλετο χαρὰς καὶ κοινωνικοῦ ζητήματος καὶ θὰ ἐγένετο κίνησις, ἥτις βεβαίως δὲν θ' ἀπέβαινε πρὸς ζημίαν τῆς κοινωνίας. Διότι ὑπάρχουσι πρόσωπα τὰ ὅποια, ὅταν προσβληθῶσι ὑπὸ κοινωνικῆς τιμῆς, ἀφαιροῦνται τὸν ἀτομικὸν αὐτῶν χαρακτήρα, πολλαπλασιάζονται εἰς μυρία ἄλλα άτομα, ἐνεργοῦνται εἰς ἰδέας, ὑφύονται εἰς διαμαρτύρησιν κοινωνικὴν καὶ ὡς τοιαῦτα παρίστανται εἰς τὸ δικαστήριον. Τοιοῦτο πρόσωπον εἶναι ἡ **Ἑλένη Δεσποτάκη**. Εἶναι ἡ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀσθενοῦς φύλου, τοῦ δούλου φύλου, τῆς ἡμισείας δηλαδὴ κοινωνίας, τὴν ὅποιαν καταπιέζει ὁ ἀνὴρ, ἡ κτηνώδης δύναμις, ἐκμεταλλευομένη τὴν καλλονὴν του, καὶ μὴδὲ πληρώνουσα τὴν ἀξίαν ἀκριβῶς τῆς ἡδονῆς. Τὴν μερίδα αὐτὴν

τῆς κοινωνίας τὴν ἀντιπροσώπευεν ἐν τῇ δίκῃ ὁ κατηγορούμενος **Κωνσταντῖνος Σκουζές**.

Δι' ἡμᾶς καὶ ὁ εἰς καὶ ἡ ἄλλη δὲν εἶναι πρόσωπα, τὰ ὅποια κατηγοροῦνται· εἶναι κοινωνικαὶ νόσοι, ἐρχόμεναι εἰς ἀντιπαράστασιν πρὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ὤφειλε νὰ εἶναι ὁ πλέον πεφωτισμένος παθολόγος καὶ ὅπερ ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ὁ χυδαιότερος ἐμπειρικός.

Ἡ δίκη, εἶπμεν, ἀλλαχοῦ θὰ συνετάραττεν ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις· ἐδῶ μόλις συνετάραξε τοὺς φίλους τῆς νέας, τοὺς φίλους τοῦ νέου καὶ ὀλίγους περιέργους· ὁ τύπος ἀπεδείχθη νωθρός. Τὰ λεγόμενα ἔγκριτα φύλλα, ἡ *Ἄλφα*, ὁ *Διὼν*, οὔτε ὠμίλησαν· δι' αὐτὰ ἡ κοινωνία εἶναι ὁ κύριος Τρικούπης· εἶναι ὁ κ. Φιλῆμων· καὶ ἐπειδὴ οὔτε ὁ εἰς οὔτε ὁ ἄλλος ἐπειράχθησαν διόλου ὑπὸ τῆς ἐκουσίας ἀπαγωγῆς τῆς Ἑλένης Δεσποτάκης, οὔτε εἶχον τίποτε κοινὸν μετὰ τῆς ἐν τῷ Πύργῳ τῆς Πεντέλης γενομένης ἀποπλανήσεως, τὰ ὄργανά των ἐκοιμήθησαν ὑπὸν βαθύ. Καὶ εἰδὼν δὲν ὕφουν φωνὴν αἱ πτωχαὶ *Νταὶ Ἰδαί*, πάντοτε μετὰ πόθου ἐνασχολούμεναι μὲ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, θὰ ἀντιπροσώπευτο ὁ τύπος ὁ Ἀθηναῖκος ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου ἀρθροῦ τῆς *Ἐφημερίδος*, πρωτοφανοῦς εἰς τὰ χρονικά τῆς παγκοσμίου δημοσιογραφίας, δι' οὗ πρῶτην φορὰν ὄχι ὑβρίσθη, ἀλλὰ περιπαίχθη ὑπὸ ἀνδρός, ὑπὸ δυνατοῦ, ὑπὸ ἀνεπτυγμένου, ὑπὸ πλουτοῦ, κόρη ἀσθενῆς, κόρη πτωχῆ, κόρη ἀγράμματος, κόρη ἐσταυρωμένη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τῆς ἀτιμίας, τὸν ὅποιον τῇ προσήνεγκεν ἡ διαφθορά τῆς συγχρόνου πλουτοκρατικῆς νεολαίας. Ἀλλ' ἐν Παρίσις εἰς παρομοίους δίκας τῆς Marie Bière, τῆς Virginie Dumaire, τῆς madame de Tilly, τῆς μὲν πυροβολησάσης τὸν ἀποπλανήσαντα αὐτὴν νέον, τῆς ἄλλης φονεύσασας τὸν ἐγκαταλείψαντα αὐτὴν πατέρα τοῦ τέκνου τῆς, καὶ τῆς τρίτης στιγματισάσης διὰ βιτρολίου τὸ πρόσωπον τῆς ἐρωμένης τοῦ συζύγου τῆς, ὁ παρισινὸς κόσμος οἶονε ἐπιστάτησεν εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῆς διαδικασίας, αὐτὸς σχεδὸν ἦτο ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτῆς, καὶ ὅταν ὁ πραγματικὸς εἰσαγγελεὺς ἐζήτηι *κρίτετορας ἀποδείξει*, ὡς τὸ προχθεσινὸν δειλὸν καὶ ἀνανδρὸν δικαστήριόν μας, ἀνεβόησεν ἐξ ἀγανακτήσεως καὶ μονονουχί ὑπηγόρευεν εἰς τοὺς ἑνόρκους τὴν ἀθώωσιν τῶν **γυναικῶν αἵτινες φονεύουσι**, ἅμα ἀποπλανηθῶσι καὶ ἐγκαταλείφθωσιν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ τύπος; Τὰ φυλλάδια; Τὸ θέατρον; Αἱ κληρικαὶ ἐφημερίδες; Ὁ Δουμᾶς υἱός; Ὁ περὶ διαζυγίου νόμος τοῦ βουλευτοῦ Νακέ; Τὰ πάντα ἀνεστατώθησαν ἵνα μελετηθῇ καὶ ἀναταμῇ τὸ κοινωνικὸν αὐτὸ πρόβλημα καὶ εὐρεθῇ ἡ ἡμερωτέρα, ἡ προοδευτικωτέρα αὐτοῦ λύσις.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἰσθανόμεθα ἐν ἡμῖν ἀποστολὴν ἱερατείου καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μὴ ἀντιπροσώπεύσωμεν τὰς ὑγιεῖς κοινωνικὰς ἰδέας καὶ νὰ μὴ καλύψωμεν ὑπὸ τὴν προοδευτικὴν μας σημαίαν τὴν ἀδυναμίαν ἵνα πληξώμεν τὴν δύναμιν, ὅταν τὸ πᾶν περὶ ἡμᾶς, πλὴν ὀλίγων φωτεινῶν ἐξαιρέσεων, συνωμοτεῖ ὑπὲρ τῆς διαφθορᾶς ἐναντίον τῆς δυστυχίας.

Ὅλῃγαι προεισαγωγικαὶ πληροφορίες ἀπαιτοῦνται διὰ τοὺς μὴ ἐνημέρους τῶν λεπτομερειῶν τοῦ πρὸ τριετίας ἐγκυμονηθέντος δράματος.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος ἀνέρχεται εἰς τὸ 1878, ἔτος πρωθυπουργίας Κουμουνδούρου, συγκαλέσεως Ἐκτετατοῦ

Δομοκοῦ, παραιτήσεως Οἰκουμενικῆς, pronunciamiento τῶν δρόμων, ὑποκλοπῆς κλπ. Ὁ κατηγορούμενος ἦτο ἐξεδρός. Ἡ νέα κατ'ὧκει ἐν Πλάκα, εἰς καλὴν πτωχήν. Ἡ νέα ἔχει πατέρα, μητέρα καὶ ἀδελφόν. Τὸ παρελθόν της τιμιώτατον, ὄχι μόνον τιμιώτατον, ἀλλὰ καὶ εὐτυχές· ὁ πατήρ της ἦτο εἰς τῶν μεγαλεμπόρων τῶν Χανίων, ἀφανίσας τὴν περιουσίαν του κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 καὶ ἐνεκα τῆς Ἐπαναστάσεως· τοῦτο ὡμολόγησεν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ ἐντιμότητος μάρτυς, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὁφθαλμοϊατρείου κ. Ζαχαριάδης, γαμβρὸς τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀναγνωστάκη. Τὸ 1866, ὁ πατήρ Δεσποτάκης ἐφευγε τὸ πατριον ἔδαφος, ἀπολέσας μὲν τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ σώζων τὴν τιμὴν αὐτοῦ, τὴν ὅποιαν ἐπέπρωτο ν' ἀπολέσῃ παρ' ἡμῖν τοῖς ἐλευθερωταῖς. Ἡ πενία τὸν ὠδήγησεν εἰς μίαν τῶν ζοφερώτερων συνοικιῶν τῆς Πλάκας. Περί τὸ πτωχὸν δωματίον, ὅπου εἶχε καταφύγει, ἐνέδρευον κεκηρυγμέναι μαστροποῖ. Ὁ κατηγορούμενος ἔτυχε νὰ ἴδῃ τὴν νέαν, ἐκφραστικώτατης ἀληθοῦς καλλονῆς. Ὁφθαλμοὶ μέλανες ὡς αἱ ἐλαῖαι τῆς πατρίδος της—ἡ παρομοίωσις δὲν εἶναι ἰδική μας—στόμα ὡσεὶ βρέφους, ἡ μικροῦ ἄγγελουδίου, κόμη κατὰμαυρη, μέτριον ἀνάστημα, ἦθος σεμνὸν καὶ ῥόδα φυσικὰ ἐπὶ τῶν παρεῖων· περὶ τῆς χειρὸς της δὲν λέγομεν τίποτε, διότι αὐτῆς καὶ μόνῃς ἐπετίθη ἡ Ἐξημερία καὶ τὴν ἐξύμνησε μετὰ πάθους, ἀλλὰ τί λέγομεν καὶ αὐτὴν ἀκόμη ὕβρισεν, ἀποδοῦσα πολλὴν ὑποκρισίαν καὶ ἐπίδειξιν.

Διὰ τὰς Ἀθήνας, διψώσας κάλλος, γυναῖκα καὶ ἡδονήν, ὑπερήκουσαν αὐταὶ αἱ χάριτες διὰ νὰ ἐξάψουν τοὺς ἐρωτικούς πόθους τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις ἄφ' ἧς τὴν εἶδε ὑπὸ ἐνός φαίνεται κατελήφθη ὄνειρου—τῆς κατακτῆσεως. — Ἦτο ὄνειρον πλατωνικόν; Ὁνειρον ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια, πετώντα εἰς τὸν κόσμον τῆς φαντασίας μας ὡς χρυσαλλίδες τοῦ ἔαρος, διανοίγουν ὅλους τοὺς πόρους τῆς ἡθικῆς μας ὑπάρξεως, οὔτε κ' ἂν ἀπτόμενα τῆς σαρκὸς μας; Ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι τύπος πλατωνικοῦ· ἀλλ' οὔτε ἡ ὑπεράσπισις ὑπεστήριξε τοιοῦτό τι· ἀλλ' οὔτε ἡ λύσις τοῦ ὀνείρου τοιοῦτον τὸν ἀπέδειξεν· ἀλλ' οὔτε δυστυχῶς αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ δράματος τοιαύτην ἔδωκαν νύξιν. Διὰ νὰ συλληφθῇ ἡ χρυσαλλίς, οἱ ἐρασταὶ ἀποτεινόμεθα πρὸς τὰ ἄστρα, πρὸς τὴν σελήνην, πρὸς ἕνα ἱασμον, πρὸς μίαν ἡλίου ἀκτίνα, πρὸς κύμα, πρὸς ῥόδον, πρὸς μίαν Ἰλυσκὴν ἰδέαν, πρὸς μίαν περιστεράν, πρὸς ἕν ῥοδίον σύννεφον καὶ πρὸς μίαν ἀκόμα σταγόναν δρόσου. Αἱ ψυχαὶ μας ἐξέρχονται τοῦ περικαλύμματος αὐτῶν καὶ ψυχὰι μὲ ψυχὰς συναντῶμεναι συμπλέκονται περὶ τὰ ψαγνία καὶ τὰς φουσαλλίδας τὰς ὁποίας θερμὴ φαντασία ἐκλύει ὡς σελὴν ἀτμοῦ τοῦ ὁποίου τὴν δικλείδα ἀνοίγεις.

Ὁ κατηγορούμενος ὑπῆρξε θετικώτερος· διότι δὲν γνωρίζω τὸ κύμα ἢ τὸ λυκόφως, ὁ ἀστερισμὸς τῆς Κασσιόπης ἢ τῆς Ἀφροδίτης, ἡ μελωδοῦσα ἀηδὼν ἢ ὁ τερετίζων κορυδαλός, ἡ ἐκσφενδονιζομένη ἀκτίς ἢ τὸ ταυνόμενον ῥόδον νὰ ἔφερον ποτὲ εἰς κἀνένα ἐραστὴν εἴτε σκιάν φιλήματος ἢ βλέμματος ἀναλαμπῆν ἢ ἐνός λόγου ἀπήχασιν ἢ μίαν πρόσψαυσιν χειρὸς. Καὶ ἀντὶ λοιπὸν ν' ἀποταθῇ εἰς παράφρονας ἢ ἀναισθητοὺς φίλους, οἷος εἶναι ὁ οὐρανός, ἡ σελήνη καὶ ἡ νύξ ἀπετάθη εἰς τὰς νεωτέρας Ἐκάτας, τὰς ἀργυραμοιβοὺς αὐτὰς τῶν ἡδονῶν, τὰς λεγομένας χυδαῖστί καὶ ἀρχαῖστί μαστροπούς.

Κατ' ἀρχὰς ἀπετάθη εἰς τὴν Βασιλικὴν Χαραλάμπους, ἡ ὁποία ἐπειδὴ ἐντροπέοταν, ἀπετάθη εἰς σεμνοτέραν συνάδελφόν της, τὴν ἔχουσαν τὸ ἐρύθημα εἰς τὸ ὄνομά της Παναγιώταν Κοκκινίδου.

Ἐξάγομεν τὸ πνεῦμα τῶν ἀνακρίσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξεδόθη τὸ Βούλευμα τοῦ Ἐφετείου, δι' οὗ παραπέμπεται ὁ κατηγορούμενος αὐτὶ κατὰ τὴν 26ην Νοεμβρίου 1878 ἀπήγαγεν ἐκουσίως τὴν Ἑλένην Δεσποτάκη, ἀμὴ συμπληρώσασαν ἔτι τὸ 21ον ἔτος, ἀπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς μητρὸς αὐτῆς Βύγενείας Δεσποτάκη, εἰς τὴν ὑπέλειτο, ἀπαρὰ τὴν θέλησιν ταύτης, ἐπὶ σκοπῷ ἀσελγείας μετὰ αὐτῆς ἀπαχθείσης, ἥτις καὶ ἐξετελέσθη αὐθημερὸν ἐν Πεν-ατέλῃ, ἐνθα μετήχθη ἡ ἀπαχθεῖσα.»

Κατὰ τὰς ἀνακρίσεις λοιπὸν καὶ τὰς καταθέσεις ἡ Παναγιώτα Κοκκινίδου μετέβη παρὰ τῇ μητρὶ τῆς Ἑλένης, εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν γλώσσαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, πῆγε προξενία ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου καὶ προτε-κάλει τὴν μητέρα νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν της διὰ νὰ γίνῃ ἡ διάσκεψις διὰ τὰ περαιτέρω. Ἡ μήτηρ δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ προξενίας πρότασιν καὶ ἀπέκρουσε τὴν πρόσκλησιν διότι, καθὰ ἔλεγεν, ὁ Σκουζὴς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πάρῃ μιὰ φτωχὴν κόρη. Οὐχ ἥτεον ὁ κατηγορούμενος δὲν ἀπηλπίσθη· καὶ διοργάνωσεν προσωπικὴν συνέντευξιν μετὰ τῆς μητρὸς, λαβοῦσα χώραν παρ' ἄλλῃ εὐνούμῳ γυναικί, τῇ Σοφίᾳ Κουτσέλλῃ, τῇ πρωτεργατίδι τῶν ἀσελγῶν σκοπῶν τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ κατηγορούμενος, κατὰ τὰς καταθέσεις τῆς κατηγορίας, παρουσιάσθη ἐκεῖ ὑπὸ τὸ προσωπεῖον γαμβροῦ· διαμαρτυρήθη περὶ τῆς τιμιότητός του, ὡμίλησε περὶ τοῦ πάθους του, ἐβεβαίωσεν ὅτι μόνος αὐτοῦ σκοπὸς εἶναι νὰ νυμφευθῇ τὴν Ἑλένην· ἐὰν δὲ ἀμέσως δὲν προβαῖνῃ εἰς τὸν γάμον, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ φόβου μήπως ὁ πατήρ του, ἀρνούμενος νὰ συναινέσῃ εἰς τοιοῦτον γάμον, τὸν ἀποκληρώσῃ. Περιορίζεται λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν μνηστείαν καὶ τοῦτο ἤδη ζητεῖ. Ἡ μεσολάβησις αὐτῇ τῆς μνηστείας θὰ παρεῖχε διττὴν ὠφέλειαν· ἄφ' ἐνός θ' ἀπεπειράτο νὰ στυδιαλλάξῃ τοὺς γονεῖς του μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ γάμου· καὶ ἄφ' ἑτέρου, προμηθεύων αὐτὸς τοὺς διδασκάλους, θὰ συνετέλει εἰς πλείονα μὀρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κόρης, ὅπως ἀποβῇ οὕτω ἀξία τοῦ κατηγορουμένου συμβία. Εἰς τόσους λόγους, διαβεβαιώσεις, ἐπαγγελίας, ὅρκους, ἡ ἄτυχῆς μήτηρ ἐπέισθη, καὶ ὁ ἀρράβων ἐγένετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Κουτσέλλης, τοῦ κατηγορουμένου προσεσυνκόντος δακτυλίδιον καὶ ὀρκισθέντος, καθὰ λέγεται, καὶ εἰς τὰ Βί-κονίσματα ὅτι θὰ λάβῃ σύζυγον τὴν Ἑλένην.

Τὰ τοῦ ἀρράβωνος, καὶ τὰ τῆς τελέσεως τοῦ μυστηρίου, καθὰ κατετέθη ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐβεβαίωσαν ἐν τῇ προχθεσινῇ Δίκη ὁ μάρτυς Μπιστούρας καὶ ἡ μάρτυς Μπιστούρενα, ἀμφοτέρω τιμιώτατοι, ὡς τοιοῦτοι καὶ ὑπὸ τῶν συνηγόρων τοῦ κατηγορουμένου ὑπολαμβάνόμενοι.

Ἐδῶ λήγει ἡ πρώτη πράξις τοῦ μικροδράματος αὐτοῦ καὶ ἐπιτρέψατέ μας νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν δευτέραν, χωρὶς διαλείμματος, ἀναψυκτικοῦ καὶ μουσικῆς.

Μετὰ τὴν τέλει τῶν ἀρραβῶνων, ἡ θέσις τῆς Ἑλένης καὶ μνηστῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἐξήρθη κατὰ πολλὰς κοινωνικὰς βαθμίδας· ὡς τοιαύτη δὲν ἠδύνατο νὰ μένῃ ἐν τῇ τρώγλῃ τῆς Πλάκας· διὰ τοῦτο ἐνοικιάσθη ἡ κατὰ τὸ Κολοῦάκι οἰκία τοῦ Πρινοπούλου, ἐνθα μετώκησεν ὅλη ἡ οἰκογένεια τῆς Ἑλένης, προκαταβαλόντος τοῦ μνηστῆρος τὸ πρῶτον ἐνοίκιον.

Ὅλγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῇ νέᾳ οἰκίᾳ ἐγκατάστασιν, ὁ κατηγορούμενος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου του Κίμωνος Δεμερτζῆ καὶ τῆς Καλλιόπης Κωνσταντίνου ἐπεσκέφθησαν τὴν μνηστῆν, προτείναντος εἰς τὴν μητέρα ὅτι ἐπειδὴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ κατη-

γορουμένου βαπτίζουν εἰς Κολοκυθοῦ τὸ τέκνον τοῦ ἐπιστάτου των, καλὸν ἦτο νὰ παραλάβουν τὴν Ἑλένην, καὶ νὰ παρευρεθοῦν μετ' αὐτῆς εἰς τὴν βάπτισιν, ἐπ' ἐλπίδι νὰ τὴν ἰδῶσιν οἱ συγγενεῖς τῆς καὶ ἴσως συναινέσουσιν εἰς τὸν γάμον.

Ἡ μήτηρ ἐδυσκολεύετο.

Ἄλλ' ὁ κατηγορούμενος ἐπιδεικνύων ἐξάδελφόν του, ἐπιδεικνύων τὴν ἀγνωστον εἰς τὴν Δεσποτάκη Καλλιόπην ἐξουδετέρωσε τοὺς φόβους τῆς, παρέλαβε τὴν Ἑλένην καὶ ὅλοι ὁμοῦ ἀντὶ τῆς Κολοκυθοῦς, ἐξέδραμον εἰς τὸ ἐν Πεντέλῃ ἐξοχικὸν κτῆμα τῶν Σκουζέδων.

Ἡ νέα λέγεται ἀπορήσασα καὶ ἐρωτήσασα:

Ποῦ εἶναι ἡ Κολοκυθοῦ; Αὐτὴ εἶναι ἡ Κολοκυθοῦ;

Ἡ δοθεῖσα εἰς τὴν ἐκπληξιν τῆς νέας ἀπάντησιν ἦτο:

— Ἔτσι ψέματα εἶπαμε τῆς μητέρας σου γὰρ νὰ διασκεδάσουμεν ὀλίγον.

Εἰς τὸ κρίσιμον αὐτὸ σημεῖον τοῦ δράματος μόνη μάρτυς εἶναι ἡ παθοῦσα, εἰς τὴν κατέθεσιν τῆς ὁποίας περιορίζομεθα διὰ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὅλης ἱστορίας.

Βῆναι ἀληθὴς ἡ κατάθεσις τῆς παθοῦσας; Καὶ ἀληθὴς ἂν εἶναι, ἡ δικαιοσύνη δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Ἰδοὺ ἡ κατάθεσις:

Ἄμα ἐφθασαν εἰς τὸ κτῆμα, εὐρέθη γεῦμα διὰ τέσσαρας εἰτοιμασθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ κτηματοῦ. Ἀφοῦ ἐφαγαν, ὁ κατηγορούμενος προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλένην ποτήριον οἴνου· ἡ Ἑλένη ἤρνεϊτο· ἐκεῖνος ἐπέμενε καὶ ἡ Ἑλένη ἔπιεν ὀλίγον· μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ζαλίζεται· οἱ τοῖχοι τῇ ἐφαίνοντο ὅτι ἐστρέφοντο· αἱ δυνάμεις τῆς ὁλαὶ τὴν ἐγκατέλιπον. Εἶπε τὴν κατάστασιν τῆς αὐτὴν εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὅστις τὴν ὠδήγησεν εἰς ἓν τῶν δωματίων διὰ νὰ τῆς χύσῃ ὀλίγον νερὸ καὶ νὰ τῆς περάσῃ ἡ ζάλη. Ἐκεῖ, ἐκλείδωσε τὸ δωμάτιον, τῆς ἔκαμε προτάσεις ἀσελγείας, ἐκεῖνη ἤρνεϊτο, τὴν ἤρπασε διὰ βίας, τὴν ἐβρίβεν ἐπὶ καναπέ, τῆς ἐχάλασε τὰ ἐνδύματα καὶ . . .

Αὐτὰ τὰ κακοῦργα ἀποσιωπητικὰ εἰσὶ τὰ εὐχρότερα τῶν φωνηέντων.

Μία μάρτυς ἡ Ἄννα Τέσσα κατέθεσεν ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς Πεντέλῃν ἐκδρομὴν ἐπισκεφθεῖσα τὴν Ἑλένην εἶδεν εἰς τὸ σῶμα τῆς μῶλωπας.

Οἱ πληρεξούσιοι τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐκ τῆς καταθέσεως αὐτῆς ἐξάγουσι τὸ γεγονός ὅτι ἡσκήθη βία.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἱστορικόν.

ΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Ὁ ἐκλεκτότερος κόσμος κατέχει τὰς θέσεις τοῦ ἀκροατηρίου. Μεταξὺ αὐτοῦ διακρίνονται πολλοὶ συμπολίται τοῦ θύματος Κρήτες. Ἡ φυσιολογία τοῦ ἀκροατηρίου δὲν εἶναι ἀπελπιστικὴ διὰ τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν· ὑπάρχουσιν ἀκόμα καρδίαι πονοῦσαι τὸ θῆμα, τὴν τιμὴν, τὴν ἀρετὴν, τὴν δυστυχίαν. Εἶναι καλὸν, διότι δυστυχῶς δὲν βαίνομεν μόνον πρὸς τὸν πολιτικὸν ὄλεθρον, χάρις εἰς τὰς κυβερνώσας τάξεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἠθικόν. Ὁ εἰς συμπεριπατεῖ μετὰ τοῦ ἄλλου. Ὁ τελευταῖος εἶνε ἐπικινδυνώστερος τοῦ πρώτου· διότι περὶ ἐκεῖνον γίνεται ἀγὼν τις, ἂν καὶ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἡμεῖς τὸν νομίζομεν κοινόν, κενόν, ἀτελέσφορον· ἀλλὰ περὶ τὸν ἄλλον ὅχι μόνον ἀγὼν δὲν τελεῖται, ἀλλὰ καὶ πάσα αἴσθησις καθυστερεῖ. Τί εἴμεθα κοινωνικῶς, τίς τὸ γνωρίζει; καὶ ὁμως ἂν ὑπῆρχε στατιστικὴ ἀποπλανήσεων, αἱ Ἀθη-

ναι νομίζομεν θὰ κατεῖχον τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν πλέον διεφθαρμένων μεγαλοπόλεων· αἱ Ἀθηναῖαι αἱ μικραὶ, αἱ καλαὶ, αἱ αὐστηραὶ, αἱ οἰκογενειακαὶ Ἀθηναῖαι. Ὁ κ. Μανσόλας συλλέγει ἐν τῇ Στατιστικῇ του τοὺς βιασμοὺς τοὺς πρὸ τοῦ ἀκροατηρίου προσαγομένους· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτοὶ οἱ βιασμοί, οἱ δημοσιεύμενοι οὕτως εἰπεῖν, ἀπέναντι τῶν ἀδημοσιεύτων, τῶν ἀμηνύτων, τῶν ἀκηρύκτων;

Οἱ δικηγόροι τοῦ κατηγορουμένου εἶναι ἐκ τῶν μεγάλων λεγομένων ὀνομάτων, ἐκ τῶν παλαιῶν· οἱ δικηγόροι τῆς κατηγορουμένης, εἶναι οἱ συμπληρωτικώτεροι ἐκ τῶν νέων, Μομφερράτος καὶ Ἀραβαντινός· ἀμφότεροι πολλῆς παιδείας, πολλῆς κρίσεως, ὑγιῶν φρονημάτων καὶ ἐπιδεκτικοὶ ἐνθουσιασμοῦ. Τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; Ἡ Ἑλένη Δεσποτάκη, τὸ θῆμα, ἡ δυστυχὴς, τὸ ἐρείπιον, ἡ συμφορὰ, ἐπὶ πολὺ ἡ εὗρισκε δικηγόρους ὅχι πολὺ δραστηρίους ἢ δὲν εὗρισκε διόλου!

Ἀχρις οὗτο ἀνέλαβον τὴν ὑπόθεσιν οἱ δύο προμνησνευθέντες, οἵτινες ἐπραξαν ἐξ ἰδίων ἀφιλοκερδῶς, μόνον ὡς συνήγοροι τοῦ κοινωνικοῦ δικαίου, ὡς ἀνορθωταὶ κοινωνικῆς καταστροφῆς, ὅ,τι ἠδυνήθησαν, ἵνα προκαλέσωσι τὸν θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης εἰς ζήτημα ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμπλέκεται ὅλη ἡ κοινωνία.

Ἡ Ἑλένη ἦτο κατὰ τὴν τελευταίαν δίκην ἀπλούστατα, ἀλλ' εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένη. Ἡ προφορά τῆς δὲν τὴν προδίδει Κρήσαν· ἡ φωνὴ τῆς καθαρὰ· ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὀλίγη. Καθὰ ἐμάθομεν, εἰς ἀδελφός, ἐργάτης, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, διατρέφει τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς πενομένου καὶ ῥακενδύτου. Τί νὰ ὑπέφερὲν ἡ οἰκογένεια αὐτὴ τρία ἔτη! Ἐτρωγε τὸν ξηρὸν ἄρτον ὅχι μὲ δάκρυα συμφορᾶς, προκαλοῦντα ἐπὶ τέλους ἐνίοτε καὶ μυστικὴν τινα εὐδαιμονίαν αὐτοπεριορισμοῦ ἀλλοκότου καὶ ἐξάλλου φαντασιώσεως τοῦ ξηροῦ ἄρτου εἰς δεῖπνον λουκούλλειον, ἀλλὰ μὲ δάκρυα ἀπελπισίας καὶ ἀτιμίας. Ὅλοι οἱ μάρτυρες καὶ τῆς ὑπερασπίσεως καὶ τῆς κατηγορίας μιᾷ φωνῇ ὡμολόγησαν ὅτι τὸ παρελθὸν τῆς κόρης ἦτο ἀγνότατον. Ἡ μάρτυς Μπασιτοῦρα κατέθεσεν ὅτι ἐνίοτε ἡ κόρη ἔμεινε καὶ δύο ὁλοκλήρους ἡμέρας νηστίς, διὰ νὰ φάγῃ, ὅ,τι ὑπῆρχεν ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ.

Ὁ κατηγορούμενος ἀτενίζει μετὰ θέρους τὴν Ἑλένην καὶ μάλιστα ζητεῖ νὰ γελάσῃ.

Ἡ Ἑλένη κλίνει πρὸς τὸν πλησίον τῆς συνήγορον καὶ τοῦ ἀποτείνει πικροὺς δι' ἐκεῖνον λόγους·

— Δὲν ντρέπεται καὶ μὲ κυττάζει!

Τῆς δίκης προκατήρξατο ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων τοῦ κατηγορουμένου κ. Κρασᾶς ὅστις πολὺ δικολαϊκῶς ἐπρότεινε ἐνστάσεις κατὰ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς·

α) ὅτι ἡ νέα ἦτο ἐνῆλιξ.

β) ὅτι ὁ πατήρ τῆς ὡς ἄλλοδαπὸς ὤφειλε νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν ὑπὲρ τοῦ Σκουζέ ὡς ἡμεδαποῦ.

Καὶ μίαν ἄλλην ἐπουσιώδη.

Καὶ αἱ τρεῖς ἐνστάσεις ἀπεκρούσθησαν σθεναρώτατα ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Οἱ κύριοι Μομφερράτος καὶ Ἀραβαντινός προκειμένου περὶ τῆς πρώτης ἐνστάσεως ἠρέκασθησαν εἰς ζωντανὴν μαρτυρίαν,

παρουσιάσαντες τὴν νέαν εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ οὕτω ἀντελήφθη τοῦ ἀνυποστάτου τῆς ἐνηλικιότητος.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐγγυοδοσίας ἐνστασιν, ὁ κ. Μομφερράτος μόνος του εἰς ἰδίῳν κατέθεσεν εἰς τὸν γραμματέα ἐγγύησιν ἑκατὸν φράγκων.

Μετὰ τοῦτο ἤρξατο ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων. Τὸ ἀκροατήριον κατεπλάγη ὀδυνηρῶς ὀλίγον ἐκ τῆς ἀνοχῆς τοῦ προέδρου μὴ διατάξαντος τὴν σύλληψιν τῶν ψευδομαρτύρων τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἰδίως τῶν τριῶν ἀπαισίῳν γυναικῶν, αἵτινες ἐφωράθησαν ψευδορκοῦσαι.

Ἡ στάσις τοῦ ἀκροατηρίου ἦτο ἐκφραστικὴ, συμπαθητικὴ ὑπὲρ τῆς κόρης καὶ ἀπειλητικὴ ἐναντίον τῆς ὑπερασπίσεως. Ἐπανηλημμένως ἐξεδήλωσε τὴν ἀγανάκτησίν του, δι' ἀποδοκιμασιῶν καὶ τοῦ ἀπειργάπτου ἐκείνου θορύβου εἰδους καταχθονίου βοῆς προξενούσης φρικασμὸν εἰς ἐκεῖνον καθ' οὗ στρέφεται. Τόσῳ, ὥστε ὁ πρόεδρος ἠναγκάσθη κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπὸ μάρτυρος νὰ διακόψῃ ἐπὶ πέντε λεπτά τὴν συνεδρίαν, ἕνεκα τοῦ ἀκατονομάστου κρύου θορύβου.

Ὀλίγον ἐπιμένοντες εἰς τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, διότι καὶ τὰ λόγια τῶν πλείστων τῶν μαρτύρων εἶναι ἀνάξια τῶν στηλῶν μας καὶ ὁ χώρος τῆς ἐφημερίδος ὀλίγος.

Ὁ μάρτυς Βρυζάκης διηγήθη ὅτι μετὰ τὸ γεγονός τῆς Πεντέλης παρέλαβε τὴν νέαν ἐφ' ἀμάξης καὶ τὴν ὠδήγησεν εἰς φάληρον.

Ἡ νέα τοῦναντίον ὑποστηρίζει ὅτι τὸν ἠκολούθησεν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι θὰ τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς τοῦ κατηγορουμένου καὶ ὅτι ἅμα ἐφθασαν εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ἐπέστρεψαν.

Ὁ Μομφερράτος ἐξετάζει τὸν μάρτυρα :

- Τὴν ἐγνώρισες τὴν νέαν ἄλλοτε ;
- Ὁχι.
- Πῶς ἐτόλμησες λοιπὸν πρῶτο λόγῳ νὰ τῆς ζητήσῃς νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ σ' τὸ φάληρον ;
- Διότι μὲ ἄρεζε.
- Τῆς ἐπέτεθες ἐντὸς τῆς ἀμάξης ;
- Δὲν ἐνθυμοῦμαι.
- Τότε λοιπὸν τὴν πῆρες δι' ἥθικὸν σκοπὸν ;
- Δὲν ἐνθυμοῦμαι.
- Μήπως ὁ κατηγορούμενος ἤθελε ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ νέα εἶχε καὶ μὲ ἄλλους σχέσεις ;
- Δὲν ἐνθυμοῦμαι.

Ὁ πρόεδρος εἶχε φέρεῖ εἰς ἀντιπαράστασιν μὲ ὅλους τοὺς μάρτυρας τὴν Σοφίαν Κουτσέλη, τὴν κυρίως μαστροπὸν τοῦ κατηγορουμένου καὶ μὲ ὅλους εὗρεθῇ εἰς ἀντίφασιν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς δυσανασχετῶν διότι ὁ πρόεδρος δὲν διέτασσε τὴν σύλληψιν τῆς ἐξέφρασε τὴν ἀγανάκτησίν του, εἶπεν ὅτι ἀφοῦ τὸ δικαστήριον δὲν συλλαμβάνει τοὺς ψευδομάρτυρας, θὰ τοὺς καταδιώξῃ αὐτός.

Τὸ δημόσιον ἀνεβόησεν.

Οἱ δὲ δικηγόροι τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, διαρκούσης τῆς δίκης, κατήγγειλαν διὰ τακτικῶν μνηύσεων τὴν Σοφίαν

Κουτσέλη, τὴν Βασιλικὴν Χαραλάμπη, τὴν Παναγιώταν Κοκκινίδου καὶ τὸν Ν. Καμμένον, μάρτυρας τοῦ Σκουζέ, ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ. Ἀνακρίσεις ἐνεργοῦνται καὶ—χάρετι θεῖα—ὑπὸ τοῦ Βώρου μας.

Ἐξεταζόμενος πάλιν ἄλλος τοῦ κατηγορουμένου μάρτυς, ὁ Κάρολος Ῥότσιλδ, συνελήφθη ἀντιφάσκων εἰς προγενεστέραν ἔνορκον κατάθεσίν του. Ἐν ἀγανάκτησει τότε καὶ παραφορᾷ ὁ κ. Ἀραβαντινὸς τὸν ἀπεκάλεσε ψευδορκὸν καὶ ὄλον τὸ ἀκροατήριον ἐκάλυψε τὸν συνήγορον τῆς νέας διὰ πυκνῶν Εὐγε !

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἡ ὑπεράσπισις, μὴ αἰσθανομένη ἴσως ἑαυτὴν καλὰ, ἤρχισε νὰ προβάλλῃ ἐνστάσεις ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου, ἀπορρίφθεισας ὅλας ὡς ἀπαράδεκτους. Καὶ εἰς τὰς ἐνστάσεις αὐτὰς διεκρίθη ὁ κ. Κρασᾶ, διὰ τῆς βατραχώδους φωνῆς του.

Τὸ δικαστήριον, ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ τὸν λόγον, εἰς τὸν Εἰσαγγελεᾶ, ἀπεσύρθη εἰς διάσκεψιν καὶ ἐξελθὼν διέλυσε τὴν συνεδρίαν, διατάξαν κρείσσονας ἀποδείξεις.

Ἐπειδὴ τὸ φύλλον τοῦ εἵδους μας εἰσέρχεται ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἰδιαιτέρα τῆς διασκέψεως, ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ δικαστηρίου εἶχε διαθέσεις ἀθωωτικὰς, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τῆς μειοψηφίας ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι φόβος μήπως τὸ ἀκροατήριον τοῦς ῥίξῃ ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἠρέεσθη νὰ διατάξῃ κρείσσονας ἀποδείξεις.

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ δικαστηρίου, δημοσιεύομεν μίαν ἐκπληξιν τῆς κοινῆς γνώμης πῶς ὁ κ. Τσάτσος, συγγενὴς τοῦ κατηγορουμένου, ἐλησμόνησε ν' ἀφοπλίσῃ τὰς κακὰς γλώσσας, παραιτούμενος νὰ συγκροτήσῃ αὐτὸς τὸ δικαστήριον.

Τελειόνοντες τὰ τῆς δίκης ἐκφράζομεν καὶ ἡμεῖς θερμοὺς ἐπαίνους τῷ ἀντεισαγγελεῖ κ. Λαλούση, ἀντιπροσωπεύσαντι ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ τὴν νέαν κοινωνίαν, ἥς τὸ ἰδεῶδες πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐπανόρθωσις.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Τί εἶναι αὐτὸ τὸ : Διατάσσομεν κρείττονας ἀποδείξεις ; Εἶναι εἰλικρίνεια, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Δικαστηρίου ; Ποῖον θέλετε νὰ καλύψῃτε δι' αὐτοῦ ; Νὰ καλύψῃτε τὸν ἀποπλανήσαντα ; Νὰ καλύψῃτε τὴν ἀποπλανηθεῖσαν ; Καὶ ποῦ θὰ εὗρεθῶσιν αἱ κρείττονας ἀποδείξεις ; Ὡς τὰς παραγγείλητε εἰς Παρίσιους ; εἰς τὴν Νεάπολιν ἢ τὸ Βερολῖνον ; Ὡς τὰς ζητήσῃτε παρὰ τῶν δικαστηρίων ἢ παρὰ τῶν οἰκῶν τῆς ἀνομίας ;

Κύριοι δικασταί, εἰς χεῖράς σας εἶχετε, ἡμεῖς νομίζομεν, ὅλον τὸ ὕλικόν τῶν ἀποδείξεων. Ἐκ τῆς μίας πλευρᾶς ὁ κατηγορούμενος μεθ' ἐνὸς λόχου μαστροπῶν, ψευδορκούντων, ἀντιφασκόντων, λεγόντων ὅτι τὸ ἐξοχόν των ἐμπόριον ἔτεινε ὅπως ἡ Ἑλένη Δεσποτάκη ἀξιώθη τῆς ὑψηλῆς τιμῆς νὰ γίνῃ ἡ παλλακὴς τοῦ Κωνσταντίνου Σκουζέ. οἱ ὀλίγοι φίλοι τοῦ κατηγορουμένου, οἷος ὁ μάρτυς Βρυζάκης,

κατέθεσαν πράγματα ἐπουσιώδη· ὁ ἄλλος ὁ Κάρολος ῥότ-
σιλ εὐρέθη καὶ αὐτὸς εἰς ἀντίφασιν πρὸς ἄλλην ἐνορκον κα-
τάθεσιν του. Ἀφ' ἐτέρου εἶχετε τὸ θυμὰ, τὴν κόρην καὶ
ὕπὲρ αὐτῆς μαρτυροῦντας ὅχι πλέον μαστρωποὺς, ἀλλὰ ἀν-
θρώπους ἐντίμους, τὸν Ζαχαριάδην ὅστις σὰς εἶπε τὸ πα-
ρελθὸν τῆς οἰκογενείας, τὸ ἐντιμον, τὸ εὐπορον, τὸν μάρ-
τυρα Μπιστούρα καὶ τὴν μάρτυρα Μπιστούρα οἵτινες σὰς
διεβεβαίωσαν ὅχι μόνον τὴν πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς ἀμωμον
τῆς κόρης τιμὴν, ἐξαγορασθεῖσαν πολλάκις διὰ διημέρων
νηστειῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμαρτύρησαν ὅτι μεταξὺ τῆς κόρης καὶ
τοῦ νέου ἐτελέσθησαν ἀληθεῖς ἀρραβῶνες, ἀντηλλάγησαν
δακτυλίδια, ὄρκοι, ὑποσχέσεις. Εἶχετε δηλαδὴ ἐνώπιόν σας
μίαν σαφῆ ἐκθεσιν ἀποπλανήσεως μὲ ὅλας τὰς λεπτότητας
τῆς τέχνης γενομένης, καὶ ἀφ' ἐτέρου τὸ συμφέρον τοῦ κα-
τηγορουμένου καὶ τὸν ὅρκον τῶν μαστρωπῶν ὅτι θὰ εἰπῶσι
τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, ἀδιάφορον ἂν αὐτὴ
ἢ ἀλήθεια εὐρέθη εἰς πλήρη ἀντίφασιν πρὸς ἄλλην ἀλή-
θειαν τὴν ὁποίαν ἄλλοτε μεθ' ὅρκου πάντοτε εἶπον.

Καὶ δὲν ἤρουν αὐτὰ νὰ σχηματίσωσι τὴν πεποίθησίν
σας, ἐντιμον δικαστήριον;

Εἶχετε ὅμως καὶ ἄλλην ἀποδείξιν, τὴν ὁποίαν χωρὶς μαρ-
τύρων, ἡδύνασθε εὐκολώτατα νὰ ἀνεύρητε ἐν τῇ διανοίᾳ
σας καὶ νὰ τὴν μεταβιβάσῃτε ἔπειτα εἰς τὴν δικαστικὴν
σας συνείδησιν. Διὰ τί θὰ παρεδίδετο ἡ κόρη ἐπὶ ὑποσχέ-
σει παλλακείας; Διὰ τί θὰ συνήνει ἡ μήτηρ εἰς τοῦτο; Διὰ
νὰ γίνῃ ἀπλῶς ἡ ἀνταλλαγὴ τῆς ἐν Πλάκᾳ καλύβης
διὰ τῆς ὑπὸ τὴν Δεξαμενὴν οἰκίας Πρινοπούλου καὶ νὰ
προκαταβληθῇ μόνον ἐνὸς μηνὸς ἐνοίκιον; Διὰ νὰ πωλῇ
ἡ κόρη τόσον αἰσχρὰ τὴν τιμὴν της, διὰ νὰ δεχθῇ εἰς τὸ
μέτωπόν της οἰκογένεια ἐντιμος, εὐποροῦσα ἄλλοτε τὸ
στίγμα τῆς ἀτιμίας, ἐχρειάζετο δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἐν-
φοδερὸν δίλημμα, τοῦ ὁποίου τὴν ὑπόστασιν οὐδαμῶς βλέ-
πομεν ἡμεῖς. Ἡ ἡ κόρη νὰ κυριευθῇ ὑπὸ ἀκατασχέτου,
μανιώδους ἔρωτος πρὸς τὸν κατηγορούμενον, Ἀπόλλωνα
τὴν καλλονὴν καὶ ἐν τῇ ἀρνήσει τούτου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ
πάθος της διὰ νομίμου γάμου, νὰ ζητήσῃ νὰ σβέσῃ τὴν δι-
ψαν της ἔστω καὶ διὰ τῆς παλλακείας ἢ νὰ καταβληθῇ
ὑπὸ τοῦ Κατηγορουμένου πρὸς ἐξαγορὰν τῆς ἀτιμίας τόσον
πολὺ χρῆμα, ὥστε νὰ ἀναπνεύσῃ διὰ παντός ἡ οἰκογένεια
ἐκ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς πενίας. Ἀλλ' ἦτο ἡ κόρη ἐρω-
τόληπτος; Ἦτο ὁ Σκουζὺς Ἀπόλλων; Κατεβλήθη τόσον
χρῆμα;

Αὐτὰ εἶναι γεγονότα, κύριοι δικασταί, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ
δὲν σὰς τὰ εἶπεν ἡ Παναγιώτα Κοκκινίδου ἢ ἡ Σοφία Κου-
τσέλη, ἔχουσιν ὅμως τὸ βάρος των καὶ τὸ βάρος αὐτὸ ἔπρε-
πε νὰ σὰς συντρίψῃ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐδρῶν σας, ἂντι νὰ
ζητήσῃτε τὸν ἐλεύθερον ἀέρα τῶν κρειττόνων ἀποδείξεων.

Καὶ ἐπειδὴ θέλετε κρείττονας ἀποδείξεις, σὰς προσάγωμεν
μίαν σελίδα γαλλικῶν δικαστηρίων, εἰς ἣν δύνασθε νὰ ἐνο-
πρισθῇτε. Ἐὰν τυχὸν ἐρυθριάσῃτε, ἐστὲ βέβαιοι ὅτι δὲν θα
σὰς εἰπώμεν ὅτι ψιμυθιοῦσθε.

Μεταφέρωμεν τὴν σελίδα αὐτὴν ἐκ τῆς εὐγλώττου συ-
νηγορίας ὑπὲρ γυναικῶν τοῦ Δοιμᾶ υἱοῦ (Les femmes qui
tuent et les femmes qui votent).

Ἡ ὑπόθεσις κατ' οὐσίαν εἶναι ἡ αὐτή. Πρόκειται περὶ
ἀποπλανήσεως πτωχῆς κόρης· ἀλλ' ἡ μεσολάβησις τοῦ πα-
τρός τὴν κατέστησε μᾶλλον σύνθετον.

Ἀναγινώσκετε:

«Πτωχὴ ἐργάτις, ἀμέμπτου διαγωγῆς ἕως τότε, ἀφῆθη
ν' ἀποπλανηθῇ ἢ καλλίτερον νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ τινος

νέου, ὑπαλλήλου ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, ἐνθα ἦτο μαθητευομέ-
νη· ἐκ τούτου ἔμεινεν ἐγκυος, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγκτελείφθη ὑπὸ
τοῦ ἑραστοῦ της. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ μέσον τῆς ἱστορίας.
Ἱστορία παλαιά, τετριμμένη, γνωστὴ· ἀλλὰ καὶ ὁ ἥλιος εἶ-
ναι παλαιός, γνωστός, τετριμμένος· καὶ ὅμως ἀνατέλλει
πάντοτε καὶ οὐδέποτε τὸν βαρυνόμεθα. Ἀλλ' αἰφνιδίως
τὸ πνεῦμα, ἡ καρδία, ἡ συνείδησις τοῦ πατρὸς συλλαμβάνει
τὴν ἰδέαν νὰ τροποποιήσῃ αὐτὴν τὴν φορὰν τὴν ἐκ παρα-
δόσεως λύσιν τοῦ δράματος, λίαν ἐπίσης παλαιάν, γνω-
στὴν, τυχαίαν ὡς ὁ ἥλιος καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας, λύσις
ἣτις συνίστατο διὰ μὲν τὴν κόρην νὰ βυθισθῇ εἰς πένθος,
νὰ κρύψῃ τὸ αἰσχρὸς της εἰς μίαν γωνίαν, νὰ ἀναθρέψῃ τὸ
τέκνον μὲ τὰ πτωχὰ αὐτῆς μέσα ἢ νὰ τὸ φονεύσῃ ἢ ἰδίᾳ,
καὶ ὅλα ταῦτα, διότι ὁ ποινικὸς Κώδιξ ἐλησμονήσῃ νὰ συμ-
περιλάβῃ νόμον προστατευτικὸν τοῦ ἡθικοῦ κεφαλαίου τῶν
γυναικῶν, ἀπαράλλακτα ὡς καὶ τῶν ὀλικῶν κεφαλαίων,
καὶ καταδικάζοντα τὸν ἀφαιροῦντα μίαν γυναῖκα τὴν τι-
μὴν της, ὡς ἤθελε καταδικασθῇ ὁ κλέπτης ὅστις ἐμελλε ν'
ἀφαιρῆσθαι τὸ ὥρολόγιον ἢ τὸ ἀλεξιβροχόν της.

«Εἴχομεν λοιπὸν τὴν φορὰν ταύτην λύσιν νέαν. Ὁ πα-
τήρ τῆς κόρης Μοραμπᾶ ἦτο ἐντιμος ἐργάτης· ἐλάτρευε
τὴν κόρην του καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ τελειώσουν τὰ πράγ-
ματα ὡς συνήθως. Ὁπλίζεται ὑπὸ μαχαίρας, εὐρίσκει τὸν
ἐν λόγῳ ὑπάλληλον, τὸν ἐρωτᾷ ἐὰν ἐννοῇ νὰ νυμφευθῇ τὴν
κόρην του καὶ ἐπὶ τῇ ἐπανειλημμένῃ αὐτοῦ ἀρνήσει, πη-
γνύει τὴν μάχαιραν εἰς τὸ στήθος τοῦ νέου. Ἡ ζωὴ του διέ-
τρεχε κίνδυνον· ὁ δολοφόνος συνελήφθη· μεγάλη συγκίνη-
σις ἐν Παρισίοις· ἀνακρίσεις· δίκη.

«Τὸ περίεργον τῆς δίκης ἦτο ὅτι, κατηγορούμενος, ἐνά-
γων, θυμὰ, ὅλος ὁ κόσμος ἦτο ἐνοχος καὶ ὅμως ἡ δικαιο-
σύνη, κατὰ μέτρον ἀφθονίας νόμων τιμωρούντων ὅλας τὰς
δυνατὰς προσβολὰς, ἠναγκάσθη νὰ δημολογήσῃ ἑαυτὴν δη-
μοσίᾳ, εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἀχρηστον καὶ ἀνίκανον.

«Φαντασθῆτε ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Κακουργο-
δικείου. Τὰ πάντα ἐπιβάλλουσι τὸν σεβασμὸν τῆς δικαιο-
σύνης. Πλήθος σπειρόν, μετὰ χωροφυλακῆς, ἐτοίμου νὰ τὸ
διαλύσῃ, ἐὰν τυχὸν δείξῃ τὴν ἐλαχίστην ἑλλειψιν σεβασμοῦ
πρὸς τὸ δικαστήριον, διαμαρτυρούμενον ἢ ἀνευφημοῦν· ὁ κα-
τηγορούμενος φρουρούμενος ἐκατέρωθεν ὑπὸ χωροφυλάκων,
διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ δραπέτευσῃ, ἢ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν
δικαστῶν ἢ νὰ αὐτοκτονήσῃ· Δικηγόροι, Βίσαγγελεῖς, Ἐ-
νορκοὶ, ἡ Θέμις κυανολευκόπεπλος, κρατοῦσα ἐν ἰσορροπίᾳ
τούς δύο τῆς πλάστιγγος δίσκους, καὶ ἐπὶ τέλους, εἰς τὸ
βάθος τῆς αἰθούσης, κατέναντι τοῦ δημοσίου τῶν μαρτύ-
ρων, τῶν ἐνόρκων καὶ τῶν κατηγορουμένων, καὶ ὑπεράνω
τῶν δικαστῶν καὶ ὅλων ὁ Χριστὸς θνήσκων ὑπὲρ ἀληθείας
καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὀρκίζονται μάρτυρες καὶ
δικασταί, οἱ μὲν διὰ νὰ εἰπῶσι τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν
ἀλήθειαν, οἱ δὲ διὰ νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν δικαιοσύνην καὶ μό-
νον τὴν δικαιοσύνην.

«Καὶ ἤδη, ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ἡ ἡθικοφιλοσοφικὴ οὐσία τῆς
δίκης:

Ο ΝΟΜΟΣ,

(ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου πρὸς τὴν κόρην:)

Κυρία, ὅλοι οἱ μάρτυρες συμφωνοῦσιν ὅτι ὑπῆρξες ἐντι-
μος καὶ ἐργατικὴ κόρη.

Η ΚΟΡΗ.

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Ἐξηπατήθη ὑπὸ τοῦ νέου αὐτοῦ;

Η ΚΟΡΗ.

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Ἐπεσκέθη ὅτι θὰ σὲ νυμφευθῇ;

Η ΚΟΡΗ.

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Καὶ ἔπειτα, σὲ ἐγκατέλειψε;

Η ΚΟΡΗ.

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Ὅταν εἶδεν ὅτι ἔμεινες ἔγκυος;

Η ΚΟΡΗ.

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Πραγματικῶς μαζί τοῦ ἔμεινες ἔγκυος;

Η ΚΟΡΗ.

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Παίρνεις ὄρκο;

ΚΟΡΗ

Μάλιστα, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ἐγίνες αἰτία τῆς ἀπελπισίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος τοῦ πατρός σου. Τὸ τέκνον τὸ ὁποῖον θὰ γεννήσῃς θὰ ᾔναι χωρὶς πατέρα, ὄχι νόμιμον, πιθανῶς δὲ καὶ χωρὶς ἠθικὴν καὶ χωρὶς ἀγωγὴν, διότι εἶσαι πτωχὴ, ἐπομένως θ' ἀποδῇ ἔχθρος ἢ ἄχθος τῆς κοινωνίας, καὶ τοῦτο διότι δὲν κατάρθωσες νὰ ἀντιστῇς εἰς τὸ πάθος σου. Εἶναι ἀποτρόπαιον ὅ,τι ἔπραξες, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα τίποτε νὰ πράξωμεν· κάθισε. Ἄς προσαχθῇ ὁ νέος.

Ο ΝΟΜΟΣ πρὸς τὸν νέον.

Ἦσο ὁ ἐραστής αὐτῆς τῆς κόρης;

Ο ΝΕΟΣ

Ναί, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ὁ πρῶτος αὐτῆς ἐραστής;

Ο ΝΕΟΣ, μετὰ τινὰ διαταγμόν.

Ναί, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ἐμείνεν ἔγκυος μαζί σου;

Ο ΝΕΟΣ, [πάντοτε μετὰ διαταγμοῦ

Ναί, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ἀρνεῖσαι νὰ τὴν νυμφευθῇς;

Ο ΝΕΟΣ, ἀδιστάκτως.

Ναί, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ.

Ἀρνεῖσαι νὰ ἀναγνωρίσῃς τὸ τέκνον σου;

Ο ΝΕΟΣ

Ναί, κύριε.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ἄφ'οὔ ἡτίμασες μίαν κόρην, τὴν ἐγκατέλειπες, αὐτὴν καὶ τὸ τέκνον σου· εἶναι βδελυρὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον πράττεις, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τίποτε. Κάθισε. Ἄς ἔλθῃ ὁ πατήρ!

Ο ΝΟΜΟΣ, πρὸς τὸν πατέρα.

Ὁμολογεῖς ὅτι ἐζήτησες νὰ φονεύσῃς τὸν νέον τοῦτον;

Ο ΠΑΤΗΡ

Μάλιστα.

Ο ΝΟΜΟΣ

Διότι ἀπεπλάνησες τὴν κόρην σου;

Ο ΠΑΤΗΡ

Μάλιστα.

Ο ΝΟΜΟΣ

Μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν φονεύσῃς, ἐὰν δὲν ἐνυμφεύετο τὴν κόρην σου;

Ο ΠΑΤΗΡ

Ναί.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ἐκ προμελέτης λοιπόν;

Ο ΠΑΤΗΡ

Ναί.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ὅστε εἶχες σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ τὸν θανατώσῃς;

Ο ΠΑΤΗΡ

Ναί.

Ο ΝΟΜΟΣ

Ἐζήτησες νὰ αὐτοδικήσῃς, τοῦθ' ὅπερ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν νόμων. Ἐζήτησες νὰ φονεύσῃς, τὸ ὁποῖον ἀντιστρατεύεται εἰς τε τὴν θεῖαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἠθικὴν· ἔπληξες διὰ τῆς μαχαίρας, ἐξετέλεισας δηλαδὴ, ἐκουσίως, ἄνευ διαταγμοῦ, ἄνευ τύψεως, φόνου, ἐγκλημα, τοῦθ' ὅπερ τιμωρεῖται διὰ τοῦ ἱεριώματος ἢ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν. Εἶναι βδελυρὰ αὐτὴ ἡ πράξις, καὶ ὁμως οὐδὲν δυνάμεθα! Μὴ ξανακάθεσθε. Ἀπολύεσθε ὅλοι!

Καὶ τώρα, τί νὰ σᾶς εἰπῶμεν κύριοι δικασταί; Ἡμεῖς αἰσχυρόμεθα διὰ λογαριασμόν σας.

Καλιθέαν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τὸ ψευδώνυμον Δός του τοῦ ἡμετέρου ἄρθρογράφου κ. Ἰεροκλέους κατέστη τὸ σύνθημα τῶν ἐκλογέων ἐναντίον τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ὅ,τι ἦτο τὸ Κόρφο ἐν Ἀθήναις τοῦτο εἶναι σήμερον ἐν τισιν ἐπαρχίαις τὸ Δός του. Δός του 'ς τὰ μαῦρα! ἀκούεται πανταχοῦ ἐν τοῖς καφενείοις, ἐν τοῖς περιπάτοις ἐν ταῖς συναναστροφαῖς. Δός του καὶ πάλιν Δός του καὶ πάντοτε· διότι τὰ χρειάζεται. Δός του νὰ ἐννοήσῃ διότι δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ. Οὕτω ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ δεινότης περὶ τὸ γράφειν ἢ μᾶλλον περὶ τὸ ὑπαγορεύειν, διότι πάντα τὰ ἄρθρα ταῦτα γράφονται καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἡμε-